

36

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia 23 grudnia 2003 r.

w sprawie szczegółowych wymagań w zakresie jakości handlowej niektórych półproduktów i produktów przemysłu cukrowniczego²⁾

Na podstawie art. 15 pkt 2 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2001 r. Nr 5, poz. 44, z późn. zm.³⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Określa się szczegółowe wymagania w zakresie jakości handlowej:

- 1) cukru przemysłowego,
- 2) cukru (cukru białego),
- 3) cukru ekstra białego (cukru rafinowanego),
- 4) płynnego cukru (roztworu cukru),
- 5) płynnego cukru inwertowanego (roztworu cukru inwertowanego),

- 6) syropu cukru inwertowanego,
 - 7) syropu glukozowego,
 - 8) syropu glukozowego w proszku,
 - 9) jednowodnej glukozy (jednowodnej dekstrozy),
 - 10) bezwodnej glukozy (bezwodnej dekstrozy),
 - 11) fruktozy
- stanowiące załącznik do rozporządzenia.

2. Przepisy rozporządzenia nie dotyczą produktów, o których mowa w ust. 1, występujących w następujących postaciach:

- 1) pudrów;
- 2) cukrów lodowatych (cukrów lodowych);
- 3) głów cukrowych.

§ 2. Produkty i półprodukty przemysłu cukrowniczego, o których mowa w § 1 ust. 1, będące w obrocie w dniu wejścia w życie rozporządzenia, niespełniające wymagań w nim określonych, mogą pozostawać w obrocie do dnia 12 lipca 2004 r.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi: *W. Olejniczak*

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej — rynki rolne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 32, poz. 305).

²⁾ Przepisy niniejszego rozporządzenia wdrażają postanowienia dyrektywy Rady 2001/111/WE z dnia 20 grudnia 2001 r. dotyczącej niektórych rodzajów cukrów przeznaczonych do spożycia przez ludzi.

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 154, poz. 1802, z 2002 r. Nr 135, poz. 1145 i Nr 166, poz. 1360 oraz z 2003 r. Nr 208, poz. 2020 i Nr 223, poz. 2220 i 2221.

Załącznik do rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23 grudnia 2003 r. (poz. 36)

SZCZEGÓŁOWE WYMAGANIA W ZAKRESIE JAKOŚCI HANDLOWEJ NIEKTÓRYCH PÓŁPRODUKTÓW I PRODUKTÓW PRZEMYSŁU CUKROWNICZEGO

1. Cukier przemysłowy jest oczyszczoną i otrzymaną przez krystalizację sacharozą spełniającą następujące wymagania:

- 1) polaryzacja — nie mniejsza niż 99,5 °Z;
- 2) zawartość cukru inwertowanego — nie większa niż 0,1 % wagowo;
- 3) wilgotność (ubytek masy wskutek wysuszenia) — nie większa niż 0,1 % wagowo.

2. Cukier (cukier biały) jest oczyszczoną i otrzymaną przez krystalizację sacharozą spełniającą następujące wymagania:

- 1) polaryzacja — nie mniejsza niż 99,7 °Z;
- 2) zawartość cukru inwertowanego — nie większa niż 0,04 % wagowo;
- 3) wilgotność (ubytek masy wskutek wysuszenia) — nie większa niż 0,06 % wagowo;

4) liczba punktów za typ zabarwienia¹⁾ — nie większa niż 9.

3. Cukier ekstra biały (cukier rafinowany) jest oczyszczoną i otrzymaną przez krystalizację sacharozą spełniającą następujące wymagania:

- 1) polaryzacja — nie mniejsza niż 99,7 °Z;
- 2) zawartość cukru inwertowanego — nie większa niż 0,04 % wagowo;
- 3) wilgotność (ubytek masy wskutek wysuszenia) — nie większa niż 0,06 % wagowo;
- 4) łączna liczba punktów — nie większa niż 8, w tym:
 - a) liczba punktów za typ zabarwienia¹⁾ — nie większa niż 4,
 - b) liczba punktów za zawartość popiołu²⁾ — nie większa niż 6,
 - c) liczba punktów za zabarwienie roztworu cukru³⁾ — nie większa niż 3.

4. Płynny cukier (roztwór cukru)⁴⁾ jest roztworem wodnym sacharozy spełniającym następujące wymagania:

- 1) zawartość suchej masy — nie mniejsza niż 62 % wagowo;
- 2) zawartość cukru inwertowanego (stosunek fruktozy do glukozy: $1,0 \pm 0,2$) — nie większa niż 3 % wagowo w przeliczeniu na suchą masę;
- 3) zawartość popiołu konduktometrycznego²⁾ — nie większa niż 0,1 % wagowo w przeliczeniu na suchą masę;
- 4) zabarwienie roztworu³⁾ — nie większe niż 45 jednostek.

5. Płynny cukier inwertowany (roztwór cukru inwertowanego)⁴⁾ jest roztworem wodnym sacharozy częściowo zinwertowanej, w którym zawartość cukru inwertowanego nie jest dominująca, spełniającym następujące wymagania:

- 1) zawartość suchej masy — nie mniejsza niż 62 % wagowo;
- 2) zawartość cukru inwertowanego (stosunek fruktozy do glukozy: $1,0 \pm 0,1$) — większa niż 3 %, jednak nie większa niż 50 % wagowo w przeliczeniu na suchą masę;
- 3) zawartość popiołu konduktometrycznego²⁾ — nie większa niż 0,4 % wagowo w przeliczeniu na suchą masę.

6. Syrop cukru inwertowanego⁴⁾ jest roztworem wodnym sacharozy częściowo zinwertowanej, który może być skryształizowany i w którym zawartość cukru inwertowanego jest dominująca, spełniającym następujące wymagania:

- 1) zawartość suchej masy — nie mniejsza niż 62 % wagowo;
- 2) zawartość cukru inwertowanego (stosunek fruktozy do glukozy: $1,0 \pm 0,1$) — większa niż 50 % wagowo w przeliczeniu na suchą masę;
- 3) zawartość popiołu konduktometrycznego²⁾ — nie większa niż 0,4 % wagowo w przeliczeniu na suchą masę.

7. Syrop glukozowy jest oczyszczonym i zagęszczonym roztworem wodnym odżywczych węglowodanów uzyskanych ze skrobi lub inuliny, spełniającym następujące wymagania:

- 1) zawartość suchej masy — nie mniejsza niż 70 % wagowo;
- 2) równoważnik glukozy wyrażony jako D-glukoza — nie mniejszy niż 20 % wagowo w przeliczeniu na suchą masę;
- 3) zawartość popiołu siarczanowego — nie większa niż 1 % wagowo w przeliczeniu na suchą masę.

8. Syrop glukozowy w proszku jest częściowo odwodnionym syropem glukozowym spełniającym następujące wymagania:

- 1) zawartość suchej masy — nie mniejsza niż 93 % wagowo;
- 2) równoważnik glukozy wyrażony jako D-glukoza — nie mniejszy niż 20 % wagowo w przeliczeniu na suchą masę;
- 3) zawartość popiołu siarczanowego — nie większa niż 1 % wagowo w przeliczeniu na suchą masę.

9. Jednowodna glukoza (jednowodna dekstroza) jest oczyszczoną krystaliczną D-glukozą, zawierającą jedną cząsteczkę wody krystalizacyjnej, spełniającą następujące wymagania:

- 1) zawartość glukozy (D-glukozy) — nie mniejsza niż 99,5 % wagowo w przeliczeniu na suchą masę;
- 2) zawartość suchej masy — nie mniejsza niż 90 % wagowo;
- 3) zawartość popiołu siarczanowego — nie większa niż 0,25 % wagowo w przeliczeniu na suchą masę.

10. Bezwodna glukoza (bezwodna dekstroza) jest oczyszczoną krystaliczną D-glukozą, niezawierającą wody krystalizacyjnej, spełniającą następujące wymagania:

- 1) zawartość glukozy (D-glukozy) — nie mniejsza niż 99,5 % wagowo w przeliczeniu na suchą masę;
- 2) zawartość suchej masy — nie mniejsza niż 98 % wagowo;
- 3) zawartość popiołu siarczanowego — nie większa niż 0,25 % wagowo w przeliczeniu na suchą masę.

11. Fruktaza jest oczyszczoną krystaliczną D-fruktozą spełniającą następujące wymagania:

- 1) zawartość fruktozy — nie mniejsza niż 98 %;
- 2) zawartość glukozy — nie większa niż 0,5 %;

3) wilgotność (ubytek masy wskutek wysuszenia) — nie większa niż 0,5 % wagowo;

4) zawartość popiołu konduktometrycznego²⁾ — nie większa niż 0,1 % wagowo w przeliczeniu na suchą masę.

Objaśnienia:

- ¹⁾ Liczba punktów za typ zabarwienia jest oznaczana metodą Instytutu w Brunzwicku (Brunswick Institute for Agricultural and Sugar Industry Technology), określoną w przepisach dotyczących metod analiz niektórych produktów i półproduktów przemysłu cukrowniczego; jednemu punktowi odpowiada 0,5 jednostek zabarwienia określonego według metody Brunswick'a.
- ²⁾ Popiół oznacza się metodą ICUMSA (konduktometryczną) określoną w przepisach dotyczących metod analiz niektórych produktów i półproduktów przemysłu cukrowniczego; jednemu punktowi odpowiada 0,0018 % zawartości popiołu określonego według metody ICUMSA przy 28 ° Brix.
- ³⁾ Zabarwienie roztworu oznacza się metodą ICUMSA określoną przepisami dotyczącymi metod analiz niektórych produktów i półproduktów przemysłu cukrowniczego; jednemu punktowi odpowiada 7,5 jednostek zabarwienia roztworu określonego według metody ICUMSA.
- ⁴⁾ Określenie „biały” jest zastrzeżone dla:
 - a) roztworu cukru, w którym zabarwienie roztworu cukru³⁾ jest nie większe niż 25 jednostek,
 - b) roztworu cukru inwertowanego i syropu cukru inwertowanego, w których:
 - zawartość popiołu²⁾ jest nie większa niż 0,1 %,
 - zabarwienie roztworu³⁾ jest nie większe niż 25 jednostek.

37

WYROK TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO

z dnia 7 stycznia 2004 r.

sygn. akt K 14/03

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Marek Safjan — przewodniczący,

Jerzy Ciemniewski,

Teresa Dębowska-Romanowska,

Marian Grzybowski,

Wiesław Johann,

Biruta Lewaszkiwicz-Petrykowska,

Ewa Łętowska,

Marek Mazurkiewicz,

Andrzej Mączyński,

Janusz Niemcewicz,

Jerzy Stępień,

Marian Zdyb — sprawozdawca,

Bohdan Zdziennicki,

protokolant: Dorota Raczkowska-Paluch,

sprawy z wniosku grupy posłów na Sejm, o stwierdzenie niezgodności:

w całości ustawy z dnia 23 stycznia 2003 r. o powszechnym ubezpieczeniu w Narodowym Funduszu Zdrowia (Dz. U. Nr 45, poz. 391) z art. 2, art. 15 ust. 1, art. 17 ust. 2, art. 20, art. 22, art. 32, art. 68 ust. 2, art. 92 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,

a w przypadku gdyby Trybunał Konstytucyjny nie uznał zasadności powyższego wniosku, o stwierdzenie niezgodności z przepisami Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej następujących przepisów ustawy z dnia 23 stycznia 2003 r. o powszechnym ubezpieczeniu w Narodowym Funduszu Zdrowia:

a) art. 5 pkt 12 — z art. 2, art. 20, art. 22, art. 32 Konstytucji,

b) art. 5 pkt 24 i 26 — z art. 2 i art. 68 ust. 2 Konstytucji,

c) art. 23 ust. 2 — z art. 2 i art. 167 ust. 4 Konstytucji,

d) art. 36 ust. 1 — z art. 2 i art. 15 ust. 1, art. 17 ust. 2, art. 20 i art. 68 ust. 2 Konstytucji oraz jej Preambulą w części odnoszącej się do zasady państwa pomocniczego oraz dialogu społecznego i współdziałania władz,

po rozpoznaniu, z udziałem wnioskodawcy, Sejmu, Ministra Zdrowia, Prezesa Narodowego Funduszu Zdrowia oraz Prokuratora Generalnego, na rozprawie w dniu 18 grudnia 2003 r. i 7 stycznia 2004 r.,